

UNIVERSITATS GLOBALES

Olga Gil Medrano

A poc a poc i quasi sense adonar-nos-en, la globalització ha entrat de ple en el dia a dia de les universitats, de manera que cada vegada més el caràcter internacional de les seues activitats esdevé un dels factors pels quals es jutja la seua qualitat, tant en investigació i intercanvi d'estudiants com en el terreny de la cooperació.

Des de fa ja unes quantes dècades, ningú dubta que tota universitat que es pree ha d'aparèixer en les llistes internacionals, encara que siga en un lloc modest. Per això cal que els seus investigadors realitzen una labor de qualitat, contrastada internacionalment per la seua participació en les línies d'investigació capdavanteres. En aquest sentit, són essencials els vincles amb altres centres d'investigació, com també la mobilitat entre institucions, en general en forma de visites temporals recíproques, ja que la rigidesa del sistema públic espanyol difícilment permet cap altra modalitat una vegada superada l'etapa postdoctoral.

Per la seua banda, el programa Erasmus, d'intercanvi i mobilitat entre universitats de la Unió Europea, està ja completament arrelat entre els estudiants des de fa temps. Les dades indiquen que en general hi ha un major desplaçament d'estudiants cap al sud, especialment cap a Espanya i Itàlia

Des del punt de vista econòmic, la situació ideal seria la d'un equilibri entre el nombre d'estudiants enviats i els rebuts, perquè cal tenir en compte que els estudiants d'intercanvi paguen les taxes en la seua universitat d'origen. Per descomptat, aquest desequilibri té més repercussió econòmica en altres sistemes universitaris en els quals el preu de la matrícula és més elevat.

El benefici per a la formació en la diversitat dels qui accedeixen al programa compensa, sens dubte, l'esforç dels estudiants i de les seues famílies, així com dels organis-

mes i empreses que ajuden al finançament, dels docents i dels serveis administratius de les universitats europees. El programa Erasmus ajuda a crear un ambient internacional en les universitats que reben un elevat nombre d'estudiants, la qual cosa afavoreix també els qui no tenen ocasió de fer una estada en una altra universitat durant el seu període de formació.

La capacitat de captar estudiants estrangers és un dels paràmetres que també serveixen per a determinar la qualitat d'una universitat, com també la capacitat d'animar la mobilitat dels seus propis estudiants, dels professors i del personal de gestió, mitjançant la informació i el foment de la formació lingüística dels seus membres.

La separació entre relacions internacionals entre iguals i la cooperació al desenvolupament ha estat sempre difusa. En l'actualitat, la majoria de les zones considerades com a àrees estratègiques en el terreny de les relacions bilaterals pel seu vertiginós desenvolupament –econòmic, tecnològic, científic, cultural– coexisteixen en els mateixos països amb altres zones que són considerades com a receptores de fons de cooperació.

Els esforços realitzats per una universitat en el terreny de la cooperació, ja siga en forma d'actuacions directes o mitjançant les iniciatives encaminades a facilitar la participació dels seus membres en projectes de cooperació al desenvolupament i la captació de recursos externs per posar-los en pràctica, són una mesura també de la seua importància i qualitat, en tant que mostren el compromís d'aquesta institució amb una de les facetes de la responsabilitat social.

La internacionalització és un valor transversal, una forma de ser –o de voler ser– d'una universitat i exigeix un decidit esforç continuat. ☺

Olga Gil. Vicerectora de Relacions Internacionals i Cooperació de la Universitat de València.

**«DES DE FA JA UNES
QUANTES DÈCADES,
NINGÚ DUBTA QUE TOTA
UNIVERSITAT QUE ES PREE
HA D'APARÈIXER EN LES
LLISTES INTERNACIONALS,
ENCARA QUE SIGA EN UN
LLOC MODEST»**



© MÈTODE